

Pastrarea relatiilor

Text de memorat **1 Tes.2:19-20**:¹⁹Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

²⁰Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

Duminica

1.Fapte 17:5-9:⁵Dar Iudeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei niște oameni fără căpătâi din mulțime, au făcut gloată, și au întărâtat cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason, și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.

⁶Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason și pe vreo câțiva frați înaintea dregătorilor cetății, și strigau:

"Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici,

⁷și Iason i-a găzduit. Ei toți lucrează împotriva poruncilor Cezarului, și spun că este un alt împărat: Isus."

⁸Prin aceste vorbe, Iudeii au tulburat norodul și pe dregătorii cetății,

⁹care au dat drumul lui Iason și celorlalți, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.

Luni

2.Fapte 17:10-15:¹⁰Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Berea. Când au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor.

¹¹Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

¹²Mulți dintre ei și din femeile cu vază ale Grecilor, și mulți bărbați au crezut.

¹³Dar Iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu și în Berea, au venit acolo, ca să tulbure și să ațâțe noroadale.

¹⁴Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare; Sila și Timotei au rămas în Berea.

¹⁵Cei ce însoțeau pe Pavel, l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea să ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

Marti

3.Fapte 17:2-3:²Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,

³dovedind și lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească și să învie din morți. "Și acest Isus, pe care vi-l vestesc eu", zicea el, "este Hristosul." :

Faptele Apostolilor 17

¹⁶Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.

¹⁷În sinagogă stătea deci de vorbă cu Iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

¹⁸Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."

¹⁹Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, și au zis: "Putem să știm care este această învățătură nouă, pe care o vestești tu?"

²⁰Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea dar să știm ce vrea să zică aceasta."

²¹Căci toți Atenienii și străinii, care stăteau în Atena, nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să

spună sau să asculte ceva nou.

²²Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, și a zis: "Bărbați Atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.

²³Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar, pe care este scris: 'Unui Dumnezeu necunoscut!' Ei bine, ceea ce voi cinstiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

²⁴Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini.

²⁵El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

²⁶El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

²⁷ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească bătând, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

²⁸Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: 'Suntem din neamul lui...'

²⁹Astfel dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.

³⁰Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;

³¹pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți..."

³²Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: "Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată."

³³Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

³⁴Totuși unii au trecut de partea lui, și au crezut; între aceștia era Dionisie Areopagitul, o femeie numită Damaris, și alții împreună cu ei. Pavel la Corint.

Miercuri

4.1 Cor.1:18-2:2: ¹⁸Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹Căci este scris: "Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți."

²⁰Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

²¹Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

²²Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și Grecii caută înțelepciune;

²³dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri o nebunie;

²⁴dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁵Căci nebunia lui Dumnezeu, este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii.

²⁶De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

²⁷Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

²⁸Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt;

²⁹pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

³⁰Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare,

³¹pentru ca, după cum este scris: "Cine se laudă, să se laude în Domnul."

Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.

Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit.

Joi

5.1Tes. 2:17-3:10: ¹⁷Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câțeva vreme de voi, cu fața dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem.

¹⁸Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.

¹⁹Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

²⁰Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena, și v-am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră, pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci știți singuri că la aceasta suntem rânduiți. Și când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.

Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre credința voastră, de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul, și osteneala noastră să fi fost degeaba.

Dar chiar acum a venit Timotei de la voi la noi, și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi, și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi.

De aceea, fraților, în toate strâmtorările și necazurile noastre, am fost mângâiați cu privire la voi, prin credința voastră.

Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul.

Cum putem noi oare să mulțumim în de ajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria, pe care o avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru?

Zi și noapte Îl rugăm nespus să vă putem vedea fața, și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre.